

עפ"ג 47159/10/17 - יאסר עבד אל באסט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

31 דצמבר 2017

עפ"ג 47159-10-17 עבד אל באסט נ' מדינת ישראל

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופטת נאוה בכור
המערער יאסר עבד אל באסט
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד רוית גור

ב"כ המשיבה עו"ד קרן ענבר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 16-04-44597, בעבירות של קשירת קשר לפשע וגניבת רכב, ונדון לתקופת מאסר כוללת של 9 חודשי מאסר בפועל, המורכבת מהפעלה בחופף של 9 חודשי מאסר חבי הפעלה שהיו תלויים ועומדים נגדו, וממאסר חופף של 6 חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת העונש, וב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא פעל על פי הסמכות המוקנית לו בסעיף 85 לחוק העונשין, כאשר נמנע מהארכת המאסר על תנאי שהופעל, כאמור, כולו בחופף לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות נושא גזר הדין, שכן לטענת ב"כ המערער, כפי שהוכחה, לטענתה, בתסקירי שירות המבחן שהיו בפני בית המשפט קמא ובאישור של מרכז יום לשיקום מכורים לסמים שהוצג בפנינו, המערער עבר הליך גמילה מסמים שסימום ביום 24.12.2017.

על פי העובדות נושא גזר הדין, ביום 13.4.2016, קשר המערער קשר עם אחרים, שאת זהותם לא מסר במהלך עמוד 1

חקירתו, להתפרץ לדירה במודיעין, לגנוב מפתחות רכב מתוך הדירה, ובעקבות כך לגנוב רכב שבו נהג עד אשר נעצר במחסום לפני העברתי לשטחי הרש"פ. על פי הטענה, אחד מהאחרים נטל את מפתחות הרכב, הביא אותו למערער שנהג בו עד שנעצר במחסום כאמור. גם את זהותו של אותו אחר לא מסר המערער לחוקריו, למרות שעל פי טענתו התכוון להרוויח כסף מפעולותיו נושא גזר הדין.

ב"כ המערער טוענת, כאמור, בהודעת הערעור המפורטת שהגישה, כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות הייחודיות של המערער כפי שתוארו בתסקירי שירות המבחן שהוצגו בפניו, לכך שהמערער עבר הליך שיקומי ארוך ומוצלח של גמילה מסמים שבסופו המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר על תנאי כדי לא לגדוע את מאמצי השיקום שעשה המערער בכל הקשור לשימוש בסמים.

לטענת ב"כ המערער, לא רק התסקיר האחרון שהיה מונח בפני בית המשפט קמא שגזר את דינו של המערער, לאחר ששמע טיעונים לעונש, היה תסקיר חיובי, אלא כך היו גם ארבעה תסקירים קודמים שהיו בפני מותב אחר של בית המשפט קמא ואשר לא באו לביטוי בגזר הדין נושא הערעור.

עוד טוענת ב"כ המערער שבית משפט קמא לא נתן דעתו לתיקון לקולא באופן משמעותי שתוקן כתב האישום, ממנו עולה כי חלקו של המערער היה שולי, שכן הוא רק נהג ברכב הגנוב עד למעצרו לפני העברתו לתחום הרש"פ. לטענתה, חלקו של המערער היה פסיבי למול חלקם האקטיבי והמרכזי של יתר המעורבים, והכל בוצע על ידו על רקע מצבו המשפחתי והנפשי הרעוע, שהוביל אותו להתמכר לסמים.

לטענת המערער, שנתמכת כאמור בתסקירי המבחן, המערער פעל על רקע משבר קשה בחיי נישואיו, שהוביל אותו להשתמש בסמים שבהשפעתם טושטשו עכבותיו המוסריות ולכן ביצע את העבירות נושא גזר הדין.

באשר לאי הארכת המאסר על תנאי מהנימוקים המפורטים בסעיף 85 לחוק העונשין, טוענת ב"כ המערער שכל התנאים להפעלתו התקיימו לגבי המערער, והארכת המאסר על תנאי היא אינה חלק ממתחם הענישה ומשיקולי הענישה הבאים בגדר אותו מתחם שכן סעיף זה גובר על מתחמי הענישה ועל הכללים שמאפשרים חריגה מהם.

ב"כ המערער מפנה לתסקיר החמישי שהיה בפני בית משפט קמא וצורף, יחד עם התסקירים האחרים, להודעת הערעור, שממנו עולה כי עלול להיגרם נזק למערער כתוצאה ממאסרו מאחורי סורג ובריח, שלא רק יפגע בהליך השיקומי אלא גם יפגע באינטרס הציבורי שהמערער ישוב לחיים לשוליים לאחר כליאתו במקום להפוך לאדם נורמטיבי בעקבות הליכי השיקום שעבר.

כך גם טוענת ב"כ המערער שאין סיכון לשלום הציבור אם יוארך המאסר על תנאי, שאחרת לא היה שירות המבחן ממליץ על הארכתו.

בסיפא להודעת הערעור טוענת ב"כ המערער כי שיקולי שיקום מצדיקים חריגה ממתחם הענישה כפי שקבע בית משפט קמא, וכאשר אלה מצטרפים לנימוקים המנויים בסעיף 85 לחוק העונשין, יש מקום להאריך את המאסר על תנאי.

ב"כ המערער צירפה להודעת הערעור פסיקה לגבי מקרים שבהם הוארכו עונשי מאסר על תנאי חבי הפעלה תוך הפעלת הסמכות המוקנית לבית המשפט בסעיף 85 לחוק העונשין.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור ולהארכת המאסר על תנאי מכוח סעיף 85 לחוק העונשין, ומפנה לעובדה שהמערער כבר עבר הליך גמילה מאלכוהול, אך הליך זה הועיל לו רק בכל הקשור לגמילה מאלכוהול, אך הוא הפך להיות מכור לסמים, שבגין התמכרות זו הוא ביצע את העבירות נושא גזר הדין.

ב"כ המשיבה הפנתה לטיעוני המערער בהליך שבו הוארך פעם שניה מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, ואלה אותם טיעונים שאותם טען המערער בפני בית משפט קמא וטענה באת כוחו גם במהלך הדיון בפניו.

עיון בגזר הדין נושא הערעור מעלה כי בית משפט קמא קבע נכונה את מתחם העונש שהטיל על המערער, וזאת לאור עקרון ההלימה, לפסיקה שנוהגת בתחום, ומאחר ונסיבות ביצוע העבירה על-ידי המערער הן נסיבות שאינן קלות, גם לאחר תיקון כתב האישום.

המערער היה חוליה הכרחית, גם אם חוליה אחרונה בשרשרת, שלה היו שותפים אחרים שאת זהותם לא גילה לחוקריו, ומכאן שיש לקבל בערבון מוגבל את טענת ב"כ המערער כאילו המערער הודה הודאה מלאה ולקח אחריות מלאה על מעשיו, שכן אלמלא הסכים המערער לנהוג ברכב הגנוב ולהעביר אותו לתחומי הרש"פ, ובכך לממש את מטרת הקשר, לא היה הקשר ממומש, וספק אם היה נקשר מלכתחילה בכל הקשור לגניבת הרכב והעברתו לתחומי הרש"פ על מנת שלא יוחזר לבעליו.

רק בשל העובדה שהרכב הנהוג על-ידי המערער נתפס במחסום, לא מומשה מטרת הקשר, והרכב הוחזר לבעליו.

בית המשפט קמא לא התעלם מעברו הפלילי של המערער כפי שהוצג בפניו ובפניו, לרבות בעבירות רכוש, ומהרשעתו הראשונה בעבירת רכוש בגינה ריצה 42 חודשי מאסר שלא הרתיעו אותו מלחזור ולקחת חלק בביצוע עבירת רכוש לא קלה.

בית המשפט קמא לא התעלם כלל ועיקר מהתסקירים של שירות המבחן, הגם שחלקם הוצגו בפני מותב אחר, וההתייחסות שלו לתסקיר האחרון כתסקיר חיובי איננה מוציאה מהכלל את התסקירים החיוביים של שירות המבחן, שאין בהם כדי להצדיק את ההמלצה המופיעה בסופם, של הטלת עבודות של"צ בצד הארכת המאסר על תנאי.

צדק בית המשפט קמא כאשר זקף את שיקולי השיקום במיקומו של המערער בתוך המתחם המוצדק שקבע, שכן אם

נתייחס לעבירות נושא גזר הדין, הרי הוא לא נענש בגין כלל ועיקר, שכן כל העונש מורכב מהפעלת המאסר על תנאי שהיה חב הפעלה, ולא מצאנו כל נימוק, לא בגדרי סעיף 85 לחוק העונשין, ולא בגדרי חריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום, כדי להצדיק את הארכת המאסר על תנאי חב הפעלה.

מתסקירי שירות המבחן ומדברי המערער עולה כי הוא אמנם נגמל מההתמכרות לאלכוהול, אך עבר להתמכרות לא קלה יותר לגמילה ממנה, והיא ההתמכרות לסמים אשר עמדה בבסיס העבירות נושא גזר הדין.

חסד עשה בית המשפט קמא עם המערער כאשר הסתפק במקרה זה בהפעלת עונש המאסר על תנאי ולא הוסיף עליו עונש של מאסר בפועל בגין העבירות נושא גזר הדין לאור חומרתן, נסיבות ביצוען, והצורך להרתיע גם את המערער וגם אחרים מלפגוע ברכוש הזולת על-ידי ניסיון שלא צלח בעטיים של גורמי הביטחון, להעביר את רכושם היקר לתחומי הרש"פ.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 18.2.2018 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית המשפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו על-ידי בית משפט קמא כתנאי להתייצבותו להליך בפני בית משפט קמא, יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

**ניתן והודע היום י"ג טבת
תשע"ח, 31/12/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.**

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**